

“בנקאות התקיימה בצורה כזו או אחרת
מאז המצאת הכתב.”
[ויקיפדיה]

“אם ראית עיירות נתלשות ממקומן בארץ ישראל
דע שלא החזיקו בשכר סופרים”
[איכה רבה, פתיחתא]

“שקל, שקל
שקל, שקל”
[באימבאיב]

אינסופי לבהות בתוהו
מתישהו חייבים לחתוך
קו על פני המים
והרוח תמשוך

שיר דם בקצב כסף
בטרם אור שורר רוצח
חותך הברות שוקל נשימות
מספר חיים:

עֲדָה וְצֵלָה שְׁמַעַן קוֹלִי-
-נָשִׁי לְמֶךְ, הָאֲזִנָּה אִמְרָתִי:
כִּי אִישׁ הִרְגָתִי לְפִצְעִי,
וַיֵּלֶד לְחִבְרָתִי

גזור העולם
שקול וארוז
חרוז קולי בפצעי
אמרתי – חבורתי
והבל נכרת מפּי

1. גל נעול

הנה עברים יוצאים מהחורים
יוצאים ובאים, באים להביא
להביא עד הלילה מה שנמצא
יוצאים ועוברים ממצב למצב

למצוא פה מה להביא משם
אם יש מה להביא
אם יש משהו בכלל
עוברים ושבים
הם אומרים לעצמם:
"אם משהו נמצא שם
משהו נמצא"
ועוברת שמועה:
משהו נמצא שם
משהו נמצא"
עולים לרגל השמועה:
משהו שם עובר ושב
משהו זו שם מצד לצד
מה עובר שם מיד ליד
זה לא חייב להיות כבד
יכול להיות גם משהו קל
אבל אם משהו נמצא וקיים
יש לו שם ויש לו משקל

לא קל, לא קל
מצד לצד
מעברים משקל
באים מלפנים
ועוברים מאחור
יוצאים למצוא
אם יש מצב
להביא את השקל לחור

.2

ערב ערב מתגלגל הַיָּצֵר
עושה בעשב פס, צובר גשם
ניגש קל ונושק
לש טיט בורר גלם
יוצק דם צובר כסף
צר את צורת החור
סולל נתיב לגל
לש את פני הבור
צק וצר שר ודש
חש ושק לש ומל

עושה לרוח משקל
בדמות שקל חדש

מטבע חקוק פנים ואחור
מהעבר הזה מספר
ומהעבר הזה פני-אדם
חרוטים על המטבע
והמטבע חוק טבע
שעשוע בחור
מראה לרוח איך תזוז
אומר לגוף: החזר אור

.3

לפני שהיה משקל למלל
איש לא שם על חוק וסדר
בטרם חוצבו פני שקל
איש לא ספר איש
לא ראו ממטר
יצר שט מחור לחור
דם נטף לכל עבר

אז אב חם חש
כי צץ שד של בת
שד רב חן נע גם זע
שד שר תן לי יד
אב קם בא לש
שם יד על שד

בת חס על גן קט
בת קם קל נס
אב חס אש רץ
בת בא עד שם
נץ דג בת ים
צק טל על פת
אב בא אל שם
לב פק פק פק
אב במ במ בת

גן חש מל זו
צל רץ על שן
ים רד צף בן
בן קט אח של אם
צץ חס לח קט
גם אח גם בן
בן נם על שד
בן שט על מי אם
מי דג לי הד
הי את
כן כן את
לי יש פה
לך יש שד

חם גם לח
זע גל ער
בן מש קו ים
אם חם על בן
נץ עף על פר
אם בא לש בן
אי שם נע גץ
אם בא על בן
דג פז זג דם
בן חס על בז
בן רץ על גן
אם שק גם מש
גל קל לש שד
חש לק גל עף
גל לש לשון אש
אש חש מל רץ
לחש צף מקצף ים
יצא לאור וקם העולם
יקום שלם נוצץ באור
מטבע של שקל חדש

.4

בוקר בוקר עולים לרגל
עברים נקבצים בשער השקל
לוקחים מספר ועומדים בתור
קרבים לעלות על המשקל

בשביל מה הם באים

על משקל המה

בשביל מה המשקל

מה בשביל מה

על כפות המאזניים

מה תמורת מה

כמה בכמה

כמה במה

בשביל להביא את השקל

זה מה

שיהיה מה לשים בפה

אלא מה

אחרת איך תתגלגל הלשון

איך האוויר יעבור

על כף אחת מונח גוש כסף

בכף השנייה בשר נכסף

בטוח וקדחת לשון המאזניים

רוטטת ושרה על פי המשקל :

“שקל לפה שקל לשם
שקל לשם שקל לפה
שקל על משקל לשון
שקל לנפש שקל לאות
שקל לאות אות לאות
שקל על משקל קדוש
אומר לרוח מה ללבוש :
“פה תעמוד ופה תדחף
פה תתכווץ וכאן תזחל
פה הלשון תתגלגל למטה
וכאן תצליף על תקרת החיך
פה תתפרץ ופה תבלע
פה תתפוצץ ופה תשרוק
שקל לשקל אות לאות
אות שורקת שקל לאות”

**כמה עולה המנורה?
מה מחיר ההר?
בכמה השועל?**

האוגרים ניצבים בעיגול צוררים ואוגרים חמרי גלם
אין להם אגו הם מרוכזים סביב הכור
הם דקים ומשתלחים בשיר :
“מי שלא מרים אגורה לא שווה אגורה
מי שמרים אגורה שווה אגורה

מי שמרים שתי אגורות שווה שתי אגורות
עכשיו תגיד עם הלשון בחוץ:
"כמה עולה כרטיס לאוטובוס?"

השוקלים עובדים בקצב
שוקלים את הגלם היורד לבור
שוקלים את הגלם העולה מהבור
הם מכריזים בקול על הפער:

שקל לפה	שקל לשם
שקל לפה	שקל לשם
שקל לרוח	שקל לרוח
שקל לרוח	שקל לרוח

מי יושב בקצה הגבעה תחת הרימון?

לש את גלגל המימוש
קו את תווי העינוג
מד את עוצמת הזיווג
מל את צלילי הכיסוף
צג את קצבת הליקוק

שקל לשקל	שקל לאות
מי נושקת	שקל לאות
שקל לפה	שקל לשם

שקל לפה שקל לפות
שקל לנפש שקל לאות
שקל לרגל שקל לראש

העגבניה התייקרה
התנועה זורמת כסדרה
הערבים ודאי מתרבים

מי שמדבר מוזר
מה שעובר דרכו הוא מדבר

רץ את שריקת החישוף
זג את קרימת השיזוף
תח את חורשת הפינוק
מל את נקודת הסיפוק
בז את קורי הפיסוק
תר את זקיקי העיבור
קב את קליפת הביוץ
גז את נימי הסיכוך

צלם שנתפס בלי שקל יוצב מול פני הבור
מול הבור יצעק כל מה שאין לו
יצעק כל המחסור
רק אם חור נפתח מול חור
רוח תעבור

והוא קונה לו זמן אוויר והוא מוחזר לחיות בתור

שקל לקיר	שקט לנפש
שקט לנפש	שקל לאות
נשל הפה	נפש החור
לחש חדש	שקל שחור

צר את פראות הצירוף
קח את חרפת הזהות
לש את שפת הפיסוק
אף את וו הניקוב
לש את דבש הביתוק
פר את צף הפרור
אב את תו התינון
הד את פף הכיפוף
קם את מש הליקוק
לש עד של הניפוש

שקל לשקל אות לאות
אות נושקת שקל לאות

גל את אש החשמול
סף את גל הייחום
חר את ברית הפיסול
חש את פשט הפיגול

גן את לק העירוי
זב את דם הדפדוף
שד את גמולי הניגוב

מי יוזם בקצה הגל משגל נסוג?

סף את רף הייחום
שט את צב העפעוף
נח את סף הביתוק
רז את חדרות הזיקוק
גם את כף הכפכוף.

שרוקות וקצובות הרוחות לרגלי גבעת הערלות

שן הסלע מהעבר הזה
ושן הסלע מהעבר הזה
מהעבר הזה הפקחים נושפים
ומהעבר הזה הכלבים נובחים
שם של פקח אחד: על תעצור לחשוב, פתח פיך
שם של כלב אחר: אל תעצור לחשוב, נשוך
שם של פקח שחור: כלה את חייך
שם של אחר: נבח בקול
שם אחד: יסריח ים
שם אחר: כשאתה שומע את הנמלה, שם
שם אחד: יבכה לחושך

שם אחר: שער החור
שם אחד נוצץ ואחד רוצץ
ואיך נלך מעבר לזה?

צלם שנתפס בלי שקל
ילוש באש יוטבע ברצף
אם לא תצא מקרבו צעקת לב החור –
נמחק לו הארנק אין אוויר בשק
והוא מורד לטבול בבור

(הטובעים מורידים את הכלומנישט לבור.
והתיישים שרים)

באימבאיב מת כמו כלב
והושחל לקיר המלט'
אין עפר – קוברים לגובה
בקרית שאול המלך

אלף זין
אלף נפש
אפס כסף

1. בדצמבר 2011 קברנו את המשורר בתוך גומחה בקיר. באתר של החברה קדישא מכנים חור זה "קבורת סנהדרין" ומחירו: 5,225 דולר. קבר באדמה גופה מחירו: 12,500 דולר.

פה נקבר
מגן דוד
מקף קצר

ישרוק יהוה לזבוב
שנם על ראש חירייה
יתוש מארץ עוץ
וצבא דבורים מארץ גוד

רדו לקרית שאול
בואו על הקבר
זללו והתמלאו
בשר של פגר בן יומו

עכשיו מתוך הקבר קם
ענן זמזום שחור
צבא חמוש יוצא
לפרוק את הבשורה בגשם

גשם באימבאיב בא
שוטף בלב העיר
יורד על עזריאלי
ועל בנק בית כנסת
שוק ושוקן

בזבזו זבלו בלו
חרבנו את באימבאיב בכל חור

כל נקניק חוטף מקלחת
דבש ניתז מהשחקים
נערות זורקות רגליים
עננים באים באים

“... היו תחילה חברי המקהלה לובשים עורות תיישים,
זכר לסאטירים (שעירים) בני לויתו של דיוניסוס.
מכאן – טרגדיה, כלומר שירה של תיישים (Tragus)”²

כמו שליח טוסטוס שעשה טעות בצומת
התגלגלתי עד חולון ללמד ספרות

אזור תעשיה, בית ספר מקצועי:
חשבונאות, מלונאות, צילום וספרות

צחוקים של שרוטים
דלקות של קרועים
קטעים של גזורים
סרטים של תלושים

(לא הצלחתי להוציא
מתוך הפה משפט שלם)

לחברים סיפרתי שמצאתי עבודה
בגן חיות שבתוכו בית זונות שתוכו קרקס-
מלמד ספרות במגמת ספרות.

2. סופוקלס, “המלך אדיפוס”, תרגום ומבוא: שאול טשרניחובסקי, הוצאת אברהם יוסף שטיבל, תר”ץ.

האמת לא לימדתי דבר
ועפתי משם אחרי שצולמתי
עושה מדיטציה על שולחן
בעניים פקוחות ושתיקה נאצלת-
הם אמרו: זה זמן שיעור.
נסו לגרום לי לדבר
קראו שמות
עשו לי פן
צילמו סירטון
שלחו ברשת

אבל אני ישבתי לא הזזתי גבה
מתוך האפס החזק שלי
ראיתי את זה בא:
הקשר בין ספרות לספרות

ספור ימים
ספור ראשים
ספור שקלים
ספור את גובה הגלים

ספורים וגלוחים
חתיכות וחלקים
קלוחים ופסוקים
קרוצות שעורים
פרוצות פעורים
שטוחים ופלוחים
סרוקים ושלוחים

הכהן הגדול ייקח שני שעירים
יטרוף קלפים ויחתוך גורל
שעיר אחד ישחט על הגריל
השעיר השני כפרה עליו
יעוף על טיל לארץ גזורה

מה עושה שם השעיר ?

מת

מתרבה

מוצא אל

רץ לכנסת ?

איפה זה עזאזל

רק השד יודע

לכן השעיר מתהלך לו אי שם

מעבר לקו, בשליחות

למשל:

נשמה איפה את היית
כשיר נשלחה אל העץ
והפרי ניתק
אמר המקום : לא תגעו לי עוד
שלח את כולם לעזאזל :
רובוטים לכו לעבוד

עורב קרא רק רע
נח שלח יונה
היא לא חזרה וזה סימן
שהעולם שוב באופנה

שרה יפה הורסת
אברהם פחד
אם פרעה שואל
הגידי אחותי את

פרעה נגע, חטף מכה
ביטל עסקה :
"לא אחותך ולא סחורה"
ככה אימנו הצטלמה
כוסית אש בדמות שער לעזאזל

אחים שיחקו באחו
ישמעאל פרץ בצחוק
שרה התערבה: זה פרא
רק שלא יפער את בני
שלחה אותו לעזאזל
כמו כלב ערבי

ככה ישמעאל נתלש מהתורה
כמו שערה

אברם שלח יד לשחיטה
מלאך ירד עליו:
"צחוקים איתך"
הבן הוחלף בבהמה

(כך מתגלגל הכסף:
מה תמורת מה תמורת מה)

יעקב איש חלק
ביקש להרגיש כמו עשוי
לבש עור טיש פרווני
והגורל עלה עליו

ככה אבינו ברח מהבית
ים שיער בגב

נשמה מה את קופצת
השמש זורחת
ציפור מצייצת
יש תור ויש מספר
וכל אחד ילך
לעזאזל יש פה סדר :

אדם ראשון אכל אותה
ואז כמו אדם העורב
שולח לעולם אין בו מה
כמו יונה
כמו שרה
כמו שני הבנים
הצטלמו שעירים
אחד למדבר
ואחד על ההר
יעקב גוש שיער
את יוצאת נשמה ?
אוטוטו
הגשר צר
יוסף עובר

האחים ראו את יוסף
חשבו לשפוך לו את הראש
במקום זה השלוך לבור
ויד אל תשלחו בו

(יושבים אוכלים לחם)

יוסף באדמה
ישמעאל בתמונה
זה הולך לעזאזל
וזה בדיוק חוזר
ראו איך התגדל הפרא
עם צמח בעזאזל

צילום משפחתי
בעיגול סביב הבור
בני ישראל מוכרים
בני ישמעאל קונים
כסף עובר ליד ימין
יוסף עובר ליד שמאל

ישמעאל פרא אדם
ידו בכל היד סוחרת
רק קונה וכבר מוכרת.

סחור סחור
סביב הבור
לקנות ולמכור
לסחור ולפעור
זה הדיבור
לקבור ולחפור
זה חלום על עודף
על עודף על רווח
על רווח על רווח
על רווח על חור.

האחים מכרו בזול כל אחד יודע
אבל בכמה מכרו הישמעאלים ?

שערו בנפשכם

אבל...

כשדם עובר מיד ליד
חייב מן הסתם
להיות איזה רווח !

במקום רצח – בור
במקום בור – שקל
טירוף טורף בכסף

האנושות מתפתחת בקצב
מכירת חיסול

שקל

תחת

שקל

תחת

עין

תחת

עין

תחת

שן

תחת

שן

תחת

רגל

תחת

רגל

תחת

שמש

תחת

שמש

אין

חדש

שמע ישמעאל אדוני אלוהינו אדוני אחד

האחים ברו סיפור קצר
תפסו שעיר
כתבו בדם
ושילחו את הכותונת
מטפטפת עד הבית
דם שעיר דמו דומה לדם אדם

דמיינתם קו באופק
איפה קו, זו חגיגה
יום ולילה, אור וחושך
מזדווגים לפי שעה

יוסף מתגלגל מיד ליד ;
נמכר כעבד, נעשה מנהל
מושלך לבור האסורים,
ומשם יוצא כמו מלך.

פרעה עושה לו :
אני פרעה ובלעדיך
איש לא יעז לתקוע נוד
בכל הארץ הזאת

שנות אפס אין גשם
פני כולם התכווצו לפרור
האחים יורדים לקנות שבר
יוסף עושה להם חשבון ואז מביא זיכוי :

אחי בני ישראל
לעזאזל אתם זבלים
וזה אוכל אתכם
לא אתם מכרתם אותי
אני נשלחתי לפניכם
הכול מאלוהים
שבו בצד קחו לחם

לחם אין בכל הארץ
הרעב כבד מאוד
יוסף אוסף כסף
ומביא לבית פרעה
עוד שנה ותם הכסף
אפס כסף
(אין לקנות)
המצרים באים ליוסף
מביאים לו בהמות

פרי מוזר הושלך לבור
האדמה השתוממה
ילד חולם ירד לה
ויצא חיה רעה

סוס פרה
חמור כיבשה
מחליפים בקמח
עוד שנה ועוד פרה
עד תום הבהמה
המצרים באים על ארבע
קנה אותנו נשמה
אין לנו לא מי לא מו לא מה
והם מוכרים לו את עצמם
כולל האדמה

אתמול הוא עלה עשרים שקל
היום הוא קונה בני אדם כמו זבל
ושם בערים מסכנות

על זה תחת יאכל ישראל
ישר בסיבוב הבא
שמע ישראל
השעיר כמו הכסף
לא חי לא מת- מתגלגל

6. השוקל על הקבר

אם יש את נפשכם לקבור
את מתי מלפני
שמעוני ופגעו לי
בעפרון החתי
וייתן לי את הבור
בכסף מלא ייתן לי
בתוכם לקבור.

במיטב קברנו קבור

יש דיבור על מחיר
באוזני עם הארץ
משא ומתן על בור,
ביני ובניכם מה זו ארץ
ארבע מאות שקל כסף
ואת מתך קבור.

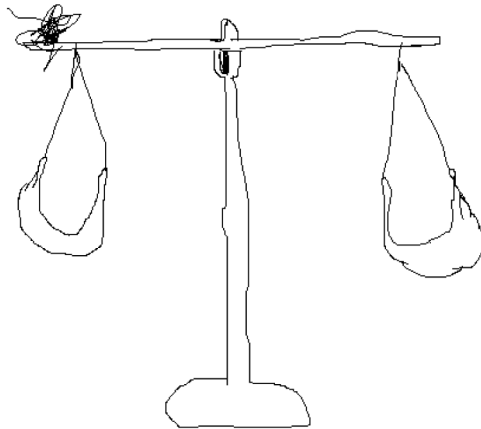
מוזר איך חור באדמה
הוא הדבר הראשון
שנרכש בתורה בכסף.

עב קטנה ככף יד איש
שטה בשמים

ופה על אם הדרך
עומד אבא ושוקל
סכום כסף שדובר על קבר.
שמע שקל
שמע שקל
מה מת ביני ובניך
ארבע מאות מת
ביני ובניך
יצחק הבור הנני
כסף עולה על המשקל
מה שסוכם עכשיו משולם
החור מחליף בעלים
מתכת נושקת על הכפות
לשון המאזניים רוטטת
מצד לצד מאות לאות
לפי השקל אות לאות
שקל, שקל
שקל, שקל
צליל על המשקל
מלביש עננים בבגד כפת
מחתל ערפל במתכת קשה
נועל אש ויצר בתוך כספת
מכתיב נתיב לאחותך
המטבע הוא חוק טבע
אין להרהר אחריו

דין זייפן כספים
כדין בועל הוריו.

בעלמנו כדבותנו

כ' הדמיון שחיברה בין הדמות לצלם הופכת לשתי כפות
מדידה. המהלך של המטפורה: א הוא כמו ב, מוחלף בחוק
הברזל הכלכלי: א=ב.
מכאן אין לדמיין, יש למדוד.

7. הצוחק לאור

המפלץ איום התחת גח מתוך חשכת הבור
פני פניו קרקעית הים שגל צונאמי הקיא בחול
עיסת בשר טרוף חטט וגלד גרד,
ואף בולבוס תלוי רוטט,
זה אף קדמון, טבע חי, זה הקרטופל
צועק: "שדיים דם" צוחק לאור.

הוא לא רגיל בפני השטח, ממצמץ
שולח אצבע מוציא עין.

כולו גרוי כל דבר מתגרה בו

תחת שמש

שמש תחת

הבשר מגרד בו

הקרטופל בוער אש תופל

עור אדום מתקלף

הפה הוא פצע מטרטר

חופר בזז נוטף

ויוצא לאור צלמוות:

"כוש מצרים פוט וכנען

ביני וביינכם מה זו ארץ?

בור של קבר

בארבע מאות שקל כסף!

הרעה החולה של שוק הבשר: נדל"ן ונוסטלגיה

אתם מבינם אותי?

קונים את הבור
כדי לקבור בו את הכסף
כדי שיצבור בו את הערך
כדי לשלם בו על הבור
אתם מבינים אותי !

אחרי כל הזבל שדפקו לכם עם פטיש לראש
בוא לא נשכח מי דפק את מי.

kīma til abūbi ašḥup
אומר תיגלת פילאסר הראשון

סרגון השני משתין על חורבות קרקר ואומר :
temenšu assuḥma kīma til abūbi ušēmi

til abūbi אל תטעו, זאת תל אביב
הרס מוחלט, תל חורבות
תולדות המבול

גם נבורזדן גם סנחריב גם סרגון
מצוטטים בכתב חרוט על גבי הלוחות
מתברברים ואומרים 'עשיתי את העיר הזאת
כימו תיל אבובו'

מהר שלל חש בו יבכה לחושך
אין דבר, אין דבר
העיר היא סיר – אנחנו בשר

כמה תלעגי לי תיל אבובר
קחי כינור סובי עיר זונה
נבית וקדר אבדאל ומבשם
משמע ודומה ומשא
חדד ותימא
מי לא עבר בפתח הזה
זה ספר שעיר
וזה שער השקל
אתם מבינים אותי !
החור תמיד כבר ער
השאלה בכל רגע :
מי מנשל את מי
את מי בועלת הלשון
כמה עולה חור בעיר
כמה עולה פער הפה
מה תמורת מה
מי בעל הבית פה
מי בעל הלשון

8. קולרוע

באו מאלפי כלבים והרכיבו תמונה על תמונה
סובבו גלגל במכות חשמל וילדו קציצה עשויה טחורים
בכל טחור-עפעף ממצמץ אישון.

מחשיכים את האולם עובדי הכוכבים
שקט, אור נזרק, אלילי מסך קורנים.
התמונות עוברות בהילוך בזק
דהרת סוסים האישון נידבק
וללב נדמה שהאור דובר
יקום של מרגלים בדם זורם

ממרום יורדים יצורי כנף
ומיד עולים על נשים קטנות
בשלוש תנועות ומכת חשמל
מולידות ניצב

בתוך החושך מתלבש עלי גיבור
הוא מתיישב לי בכיסא
אני חושב את מה שהוא אומר:

בחצר הפנימית קח חרב חדה
והעברת אותה על פני המרקע
בן אדם אתה תאכל מה שתמצא

גע במסך, תוציא כסף מהקיר
בצל הקיר רובץ קבצן
קרטון שקלים
ואתה בן אדם תגיד לו ככה:
הי פושט-יד בצל הכספומט
עזוב אותך שלי שלך
אתה כלב כלבכי
קח בית דפוק שלט
"סדנא לחיפוש עצמי"
תתחיל לטחון בחורות אבודות
כי יום גוזר יום
ולילה חופר לילה
וככה תטחן הארץ כולה
שמשום לטחינה
יאכל בלי מלח
והשאר לכל רוח

רוץ לתפוס שולחן
כמעשה שפת כוס פרח השושן

ש.ל.ח – מראי מקום

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים, הֲן הָאָדָם הֵיאָה כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ, לְדַעַת, טוֹב וְרָע; וְעַתָּה פֶּן-יִשְׁלַח יָדוֹ, וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים, וְאָכַל, וְחַי לְעֹלָם וַיִּשְׁלַחְהוּ יְהוָה אֱלֹהִים, מִגֶּן-עֵדֶן--לְעֵבֶד, אֶת-הָאָדָמָה, אֲשֶׁר לָקַח, מִשָּׁם [בראשית ג, כב-כג]

וַיִּשְׁלַח, אֶת-הָעֶרֶב; וַיֵּצֵא יְצוּא וְשׁוֹב, עַד-יִבְשֶׁת הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ [ח, ז]

וַיִּשְׁלַח, אֶת-הַיּוֹנָה, וְלֹא-יָסְפָה שׁוֹב-אֵלָיו, עוֹד. [ח, יב]

וַיֵּצֵו עָלָיו פְּרֹעָה, אֲנָשִׁים; וַיִּשְׁלְחוּ אֹתוֹ וְאֶת-אִשְׁתּוֹ, וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ [יב, כ]

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל-שָׂרָה אִשְׁתּוֹ, אַחֲתִי הוּא; וַיִּשְׁלַח, אַבְיִמֶלֶךְ מֶלֶךְ גְּרָר, וַיִּקַּח, אֶת-שָׂרָה. [כ, ב]

וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בְּבִקְרַת וַיִּקַּח-לְחֶם וַחֲמַת מַיִם וַיִּתֵּן אֶל-הַגֵּר שָׂם עַל-שִׁכְמָהּ, וְאֶת-הַיֶּלֶד--וַיִּשְׁלַחְהָ; וַתֵּלֶךְ וַתִּתַּע, בְּמִדְבַר בְּאֵר שָׁבַע. [כא, יד]

וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת-יָדוֹ, וַיִּקַּח אֶת-הַמֶּאֱכֹלֶת, לְשָׂחַט, אֶת-בְּנוֹ. וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלֶּאֶף יְהוָה, מִן-הַשָּׁמַיִם, וַיֹּאמֶר, אַבְרָהָם אַבְרָהָם; וַיֹּאמֶר, הֲגַנִּי. וַיֹּאמֶר, אֶל-תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל-הַנְּעַר, וְאֶל-

תעש לו, מאומה: כי עתה ידעתי, כי-ירא אלהים אתה, ולא
חשכת את-בנך את-יחידך, ממני. [כב, י-יב]

ויאמר ישראל אל-יוסף, הלא אחיך רעים בשכם--לכה,
ואשלחך אליהם; ויאמר לו, הנני [לז, יג]

ויאמר אלהם ראובן, אל-תשפכו-דם--השליכו אתו אל-הבור
הזה אשר במדבר,
ויד אל-תשלו-בו: למען, הציל אתו מידם, להשיבו, אל-
אביו. [לז, כב]

וישלו את-כתנת הפסים, ויביאו אל-אביהם, ויאמרו, זאת
מצאנו: הכר-נא, הכתנת בנך הוא--אם-לא. [לז, לב]

ועתה אל-תעצבו, ואל-יחר בעיניכם, כי-מכרתם אתי, הנה: כי
למחיה, שלחני אלהים לפניכם. [מה, ה]

ואחר, באו משה ואהרן, ויאמרו, אל-פרעה: פה-אמר יהוה,
אלהי ישראל, שלח את-עמי, ויחגו לי במדבר. [שמות ה, א]

והשעיר, אשר עלה עליו הגורל לעזאזל, יעמד-חי לפני יהוה,
לכפר עליו--לשלח אתו לעזאזל, המדברה. [ויקרא טז, י]

רחשי המים
מלחשים בשפתי
לשונוֹת פתגמי
מלמולם רוֹחֵף
ובפנים רוֹחֶשֶׁת
נפש חיה
קו לתו
אות למילה
מילה לפסוק
פסוק לתפילה

